

Привѣтъ къмъ свободна България

Първиятъ привѣтъ, пратенъ на възродена България, израстнала върху развалинитъ на вѣковната тирания, бѣ братскиятъ... Отъ брѣговетъ на Сава, — отъ китния Загребъ единъ синъ на Хърватско, достойно чедо славянско — пѣвецътъ Августъ Шеноа, съ своята лира, боговдѣхновено привѣтствувахе възродена България:

Чу, пушка грянула! За дѣло
Проснулся левъ Балканъ, — трясеть
Онъ гривой; въ высяхъ загремѣло,
И пробудился весь народъ!
Свобода свѣтитъ, сердце бьется...
Твой день насталь! И цѣпь ужъ рвется...
Могучій шествуетъ къ намъ въ землю
Славянской матки вѣрный сынъ, —
И рабъ болгаръ, — съ отрадой внемлю, —
Теперь свободный славянинъ!

Чу! пушка грянула и, мнилось:
Изъ гроба царь великій всталъ;
Гдѣ кровь рабовъ вчера струилась,
Тамъ лучъ свободы засіялъ;
И эхо вторить: — »Встаньте, братья,
Четыре вѣка васъ обѣятъ
Кровавыхъ ковъ собой душили.
Вы — люди? Нѣтъ, вы черви были!
Смѣлѣй глядите, взоръ поднявши: